

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 392

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

20 noiembrie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 392/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 392/02 Cauza C-85/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Feralpi Holding SpA/Comisia Europeană [Rekurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale — Termene suportate în procedura în fața Tribunalului] 2

2017/C 392/03 Cauzele conexe C-86/15 P și C-87/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P)/Comisia Europeană [Rekurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale — Termene suportate în procedura în fața Tribunalului] 3

RO

2017/C 392/04	Cauza C-88/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Ferriere Nord SpA/Comisia Europeană [Recurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale]	3
2017/C 392/05	Cauza C-89/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Riva Fire SpA, în lichidare/Comisia Europeană [Recurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale — Termene suportate în procedura în fața Tribunalului]	4
2017/C 392/06	Cauza C-326/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā apgabaltiesa – Letonia) – „DNB Banka” AS/Valsts ieņēmumu dienests [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 132 alineatul (1) litera (f) — Scutiri pentru anumite activități de interes general — Scutirea prestărilor de servicii furnizate membrilor lor de către grupări independente de persoane — Aplicabilitate în domeniul serviciilor financiare]	5
2017/C 392/07	Cauzele conexate C-361/15 P și C-405/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 – Easy Sanitary Solutions BV/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Group Nivelles NV [Recurs — Proprietate intelectuală — Desene sau modele industriale comunitare — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolul 5 — Noutate — Articolul 6 — Caracter individual — Articolul 7 — Divulgare publicului — Articolul 63 — Competențele Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în administrarea probatoriului — Sarcina probei, care incumbă persoanei care a solicitat declararea nulității — Cerințe legate de reproducerea desenului sau a modelului anterior — Desen reprezentând un canal de evacuare de duș — Respingerea de către camera de recurs a cererii de declarare a nulității]	5
2017/C 392/08	Cauza C-605/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Minister Finansów/Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 132 alineatul (1) litera (f) — Scutiri pentru anumite activități de interes general — Scutirea prestărilor de servicii furnizate membrilor lor de către grupurile independente de persoane — Aplicabilitate în domeniul asigurărilor]	6
2017/C 392/09	Cauza C-616/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 132 alineatul (1) litera (f) — Scutirea prestărilor de servicii furnizate membrilor lor de către grupurile independente de persoane — Limitare la grupurile independente ai căror membri exercită un număr limitat de profesii]	7
2017/C 392/10	Cauza C-125/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Malta) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud/Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina (Trimitere preliminară — Directiva 2005/36/CE — Recunoașterea calificărilor profesionale — Tehnicienii proteziști-orteziști — Condiții de exercitare a profesiei în statul membru gazdă — Cerința intermedierei obligatorii de către un medic dentist — Aplicarea acestei cerințe în privința tehnicienilor proteziști-orteziști clinici care își exercită profesia în statul membru de origine — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Restricție — Justificare — Obiectiv de interes general de asigurare protecția sănătății publice — Proportionalitate)	7

2017/C 392/11	Cauza C-149/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia – Polonia) – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra/Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu [Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) — Noțiunea „concedieri” — Asimilare cu concedierile a „încetării contractului de muncă care se produce la inițiativa angajatorului” — Modificare unilaterală de către angajator a condițiilor de muncă și de remunerare]	8
2017/C 392/12	Cauza C-171/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – Trayan Beshkov/Sofiyska rayonna prokuratura (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Decizia-cadru 2008/675/JAI — Domeniu de aplicare — Luare în considerare, în cadrul unui nou proces penal, a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior într-un alt stat membru, în vederea aplicării unei pedepse totale — Procedură națională de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri — Modificarea modalităților de executare a pedepsei aplicate în acest alt stat membru)	9
2017/C 392/13	Cauza C-429/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Łodzi – Polonia) – Małgorzata Ciupa și alții/II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi (Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 — Noțiunea „concedieri” — Asimilare cu concedierile a „încetării contractului de muncă care se produce la inițiativa angajatorului” — Modificare unilaterală de către angajator a condițiilor de muncă și de remunerare — Stabilirea „intenției” angajatorului de a efectua concedieri)	10
2017/C 392/14	Cauza C-441/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — A opta directivă 79/1072/CEE — Directiva 2006/112/CE — Persoană impozabilă cu reședința într-un alt stat membru — Rambursarea TVA-ului pentru bunuri importate — Condiții — Elemente obiective care confirmă intenția persoanei impozabile de a utiliza bunurile importate în cadrul activităților sale economice — Risc serios de nerealizare a operațiunii care a justificat importul]	10
2017/C 392/15	Cauza C-35/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajowa Izba Odwoławcza (Polonia) la 24 ianuarie 2017 – Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o./Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu	11
2017/C 392/16	Cauza C-463/17 P: Recurs introdus la 25 iulie 2017 de Ori Martin SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 1 iunie 2017 în cauza T-797/16, Ori Martin/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	12
2017/C 392/17	Cauza C-485/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 10 august 2017 – Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH	13
2017/C 392/18	Cauza C-501/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 18 august 2017 – Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels	13
2017/C 392/19	Cauza C-516/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 25 august 2017 – Spiegel Online GmbH/Volker Beck	14
2017/C 392/20	Cauza C-517/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 28 august 2017 – Milkias Addis/Republica Federală Germania	15

2017/C 392/21	Cauza C-518/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 28 august 2017 – Stefan Rudigier	16
2017/C 392/22	Cauza C-569/17: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei . . .	17
Tribunalul		
2017/C 392/23	Cauza T-149/15: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Ben Ali/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Temei juridic — Reincluderea numelui reclamantului întemeiată pe o nouă motivare — Obligația de motivare — Temei factual — Dreptul de proprietate — Proportionalitate”)	19
2017/C 392/24	Cauza T-175/15: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Mabrouk/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Măsuri luate împotriva unor persoane răspunzătoare de însușirea ilegală de fonduri ale statului și a unor persoane și entități asociate — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor — Menținerea includerii numelui reclamantului — Bază factuală insuficientă — Eroare vădită de apreciere — Eroare de drept — Drept de proprietate — Principiul bunei administrări — Termen rezonabil de soluționare — Prezumția de nevinovăție — Cerere de adaptare — Act de confirmare — Inadmisibilitate”)	20
2017/C 392/25	Cauza T-126/16: Hotărârea Tribunalului din 4 octombrie 2017 – 1. FC Köln/EUIPO (SPÜRBAR ANDERS.) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SPÜRBAR ANDERS. — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	21
2017/C 392/26	Cauza T-139/16: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2017 – SDSR/EUIPO – Berghaus (BERG OUTDOOR) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă BERG OUTDOOR — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare BERGHAUS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	21
2017/C 392/27	Cauza T-143/16: Hotărârea Tribunalului din 4 octombrie 2017 – Intesa Sanpaolo/Intesia Group Holding (INTESA) („Marcă a Uniunii Europene — Procedura de decădere — Marca Uniunii Europene verbală INTESA — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul UE 2017/1001] — Lipsa utilizării serioase a mărcii”)	22
2017/C 392/28	Cauza T-176/16: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2017 – Kofola ČeskoSlovensko/EUIPO – Mionetto (UGO) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative UGO — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară il UGO! — Renunțare parțială la marca anterioară — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	23
2017/C 392/29	Cauza T-336/16: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VERSACE — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”)	23

2017/C 392/30	Cauza T-337/16: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (VERSACCINO) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative VERSACCINO — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VERSACE — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]	24
2017/C 392/31	Cauza T-36/17: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Forest Pharma/EUIPO – Ipsen Pharma (COLINEB) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale COLINEB — Marca națională figurativă anterioară Colina — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	25
2017/C 392/32	Cauza T-97/09: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia („Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Acțiune vădit fondată”)	26
2017/C 392/33	Cauza T-21/10: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia („Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Acțiune vădit fondată”)	27
2017/C 392/34	Cauza T-104/10: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia („Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Programul Resider II — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Acțiune vădit fondată”)	27
2017/C 392/35	Cauza T-114/10: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia („Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Programul Interreg II/C «Bazin de inundare Rin-Mosela» — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea normelor fundamentale de procedură — Acțiune în mod vădit fondată”)	28
2017/C 392/36	Cauza T-542/15: Ordonanța Tribunalului din 25 septembrie 2017 – Ungaria/Comisia („FEDER — Program operațional de transport și programe operaționale regionale referitoare la Ungaria Centrală, la Transdanubia de Vest, la Marea Câmpie de Sud, la Transdanubia Centrală, la Ungaria de Nord, la Marea Câmpie de Nord și la Transdanubia de Sud — Decizie de suspendare a plăților intermediare — Abrogarea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)	29
2017/C 392/37	Cauza T-297/16 P: Ordonanța Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Gyarmathy/OEDT („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Personalul OEDT — Neprelungirea contractului de muncă — Rezilierea contractului — Hărțuire morală — Cerere de asistență — Anchetă administrativă — Imparțialitatea anchetei”)	29
2017/C 392/38	Cauza T-402/16: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2017 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinGas) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale berlinGas — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	30
2017/C 392/39	Cauza T-719/16: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2017 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale berlinWärme — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	31
2017/C 392/40	Cauza T-40/17: Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2017 – Habermas/EUIPO – Here Global (h) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	31

2017/C 392/41	Cauza T-443/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 septembrie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia („Măsuri provizorii — Nave de pescuit — Organizația regională de gestiune a pescuitului în Atlanticul de Nord-Est — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)	32
2017/C 392/42	Cauza T-570/17: Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Algebris (UK) și alții/Comisia	32
2017/C 392/43	Cauza T-607/17: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2017 – Volotea/Comisia	34
2017/C 392/44	Cauza T-626/17: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Slovenia/Comisia	35
2017/C 392/45	Cauza T-645/17: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Rodonita/Comisia și SRB	36
2017/C 392/46	Cauza T-646/17: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2017 – Addition și alții/SRB	37
2017/C 392/47	Cauza T-647/17: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2017 – Serendipity și alții/EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)	38
2017/C 392/48	Cauza T-677/17: Acțiune introdusă la 2 octombrie 2017 – ClientEarth/Comisia	38
2017/C 392/49	Cauza T-700/15: Ordonanța Tribunalului din 18 septembrie 2017 – Volfas Engelman/EUIPO – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	40
2017/C 392/50	Cauza T-56/16: Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2017 – Oil Pension Fund Investment Company/Consiliul	40
2017/C 392/51	Cauza T-158/16 P: Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2017 – Barnett și alții/CESE	40
2017/C 392/52	Cauza T-299/16: Ordonanța Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Scheffler/EUIPO – Doc Generici (docfauna)	40
2017/C 392/53	Cauza T-18/17: Ordonanța Tribunalului din 22 septembrie 2017 – Republica Cehă/Comisia	41

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 392/01)

Ultima publicație

JO C 382, 13.11.2017

Publicații anterioare

JO C 374, 6.11.2017

JO C 369, 30.10.2017

JO C 357, 23.10.2017

JO C 347, 16.10.2017

JO C 338, 9.10.2017

JO C 330, 2.10.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Feralpi Holding SpA/Comisia Europeană**(Cauza C-85/15 P) ⁽¹⁾*****[Recurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale — Termene suportate în procedura în fața Tribunalului]***

(2017/C 392/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Feralpi Holding SpA (reprezentanți: G. M. Roberti și I. Perego, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și P. Rossi, agenți, asistați de M. Moretto, avvocato)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 decembrie 2014, Feralpi/Comisia (T-70/10, nepublicată, EU:T:2014:1031).
- 2) Anulează Decizia C(2009) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 privind o încălcare a articolului 65 CO (COMP/37.956 – Fier-beton armat – readoptare), în versiunea modificată prin Decizia C(2009) 9912 final a Comisiei din 8 decembrie 2009, în măsura în care privește societatea Feralpi Holding SpA.
- 3) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Feralpi Holding SpA, atât în cadrul procedurii în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P)/Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-86/15 P și C-87/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale — Termene suportate în procedura în fața Tribunalului]

(2017/C 392/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) (reprezentanți: D.M. Fosselard, avocat, D. Slater, Solicitor, A. Duron, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L Malferrari și P. Rossi, agenți, asistați de P. Manzini, avvocato)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 decembrie 2014, Ferriera Valsabbia și Valsabbia Investimenti/Comisia (T-92/10, nepublicată, EU:T:2014:1032), precum și Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 decembrie 2014, Alfa Acciai/Comisia (T-85/10, nepublicată, EU:T:2014:1037).
- 2) Anulează Decizia C(2009) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 privind o încălcare a articolului 65 CO (COMP/37.956 – Fier-beton armat – readoptare), în versiunea modificată prin Decizia C(2009) 9912 final a Comisiei din 8 decembrie 2009, în măsura în care privește societățile Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA și Alfa Acciai SpA.
- 3) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA și Alfa Acciai SpA, atât în cadrul procedurii în primă instanță, cât și în cadrul prezentelor recursuri.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Ferriere Nord SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-88/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale]

(2017/C 392/04)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ferriere Nord SpA (reprezentanți: W. Viscardini și G. Donà, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L Malferrari și P. Rossi, agenți, asistați de M. Moretto, avvocato)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 decembrie 2014, Ferriere Nord/Comisia (T-90/10, nepublicată, EU:T:2014:1035).
- 2) Anulează Decizia C(2009) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 privind o încălcare a articolului 65 CO (COMP/37.956 – Fier-beton armat – readoptare), în versiunea modificată prin Decizia C(2009) 9912 final a Comisiei din 8 decembrie 2009, în măsura în care privește societatea Ferriere Nord SpA.
- 3) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Ferriere Nord SpA, atât în cadrul procedurii în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 septembrie 2017 – Riva Fire SpA, în lichidare/Comisia Europeană

(Cauza C-89/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegeri — Producători italieni de fier-beton — Stabilirea prețurilor, precum și limitarea și controlul producției și ale vânzărilor — Încălcarea articolului 65 CO — Anularea deciziei inițiale de către Tribunalul Uniunii Europene — Decizie readoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 — Lipsa emiterii unei noi comunicări privind obiecțiunile — Lipsa unei audieri ca urmare a anulării deciziei inițiale — Termene suportate în procedura în fața Tribunalului]

(2017/C 392/05)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Riva Fire SpA, în lichidare (reprezentanți: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi și M. Toniolo, avvocati)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și P. Rossi, agenți, asistați de P. Manzini, avvocato)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 decembrie 2014, Riva Fire/Comisia (T-83/10, nepublicată, EU:T:2014:1034).
- 2) Anulează Decizia C(2009) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 privind o încălcare a articolului 65 CO (COMP/37.956 – Fier-beton armat – readoptare), în versiunea modificată prin Decizia C(2009) 9912 final a Comisiei din 8 decembrie 2009, în măsura în care privește societatea Riva Fire SpA.
- 3) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Riva Fire SpA, atât în cadrul procedurii în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativā apgabaltiesa – Letonia) – „DNB Banka” AS/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-326/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 132 alineatul (1) litera (f) — Scutiri pentru anumite activități de interes general — Scutirea prestărilor de servicii furnizate membrilor lor de către grupări independente de persoane — Aplicabilitate în domeniul serviciilor financiare]

(2017/C 392/06)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administrativā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Apelantă: „DNB Banka” AS

Cealaltă parte în procedură: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că scutirea prevăzută în această dispoziție nu vizează decât grupurile independente de persoane ai căror membri exercită o activitate de interes general menționată la articolul 132 din această directivă și că, prin urmare, serviciile prestate de un grup ai cărui membri exercită o activitate economică în domeniul serviciilor financiare, care nu constituie o astfel de activitate de interes general, nu beneficiază de această scutire.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 – Easy Sanitary Solutions BV/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Group Nivelles NV

(Cauzele conexate C-361/15 P și C-405/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Proprietate intelectuală — Desene sau modele industriale comunitare — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolul 5 — Noutate — Articolul 6 — Caracter individual — Articolul 7 — Divulgare publicului — Articolul 63 — Competențele Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în administrarea probatoriului — Sarcina probei, care incumbă persoanei care a solicitat declararea nulității — Cerințe legate de reproducerea desenului sau a modelului anterior — Desen reprezentând un canal de evacuare de duș — Respingerea de către camera de recurs a cererii de declarare a nulității]

(2017/C 392/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurenți: Easy Sanitary Solutions BV (reprezentant: F. Eijvogels, advocaat) (C-361/15 P), Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezenți: S. Bonne și A. Folliard-Monguiral, agenți) (C-405/15 P)

Cealaltă parte din procedură: Group Nivelles NV (reprezentant: H. Jonkhout, advocaat)

Intervenient în susținerea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (C-405/15 P): Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: J. Kraehling și C. R. Brodie, agenți, asistați de N. Saunders, barrister)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile formulate în cauzele C-361/15 P și C-405/15 P.
- 2) Easy Sanitary Solutions BV suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Group Nivelles NV și de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în cauza C-361/15 P.
- 3) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Group Nivelles NV în cauza C-405/15 P.
- 4) EUIPO suportă o treime din cheltuielile de judecată efectuate de Easy Sanitary Solutions BV în cauza C-405/15 P, celelalte două treimi rămânând în sarcina Easy Sanitary Solutions BV.
- 5) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza C-405/15 P.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Minister Finansów/Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

(Cauza C-605/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 132 alineatul (1) litera (f) — Scutiri pentru anumite activități de interes general — Scutirea prestărilor de servicii furnizate membrilor lor de către grupurile independente de persoane — Aplicabilitate în domeniul asigurărilor]

(2017/C 392/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister Finansów

Pârâtă: Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că scutirea prevăzută în această dispoziție nu vizează decât grupurile independente de persoane ai căror membri exercită o activitate de interes general vizată la articolul 132 din această directivă și că, prin urmare, serviciile prestate de grupurile independente de persoane ai căror membri exercită o activitate economică în domeniul asigurărilor, care nu constituie o astfel de activitate de interes general, nu beneficiază de această scutire.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-616/15) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 132 alineatul (1) litera (f) — Scutirea prestărilor de servicii furnizate membrilor lor de către grupurile independente de persoane — Limitare la grupurile independente ai căror membri exercită un număr limitat de profesii]

(2017/C 392/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Owsiany-Hornung, B.-R. Killmann și R. Lyal, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller și K. Petersen, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin limitarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată la grupurile independente de persoane ai căror membri exercită un număr restrâns de profesii, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Malta) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud/Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina

(Cauza C-125/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2005/36/CE — Recunoașterea calificărilor profesionale — Tehnicienii proteziști-orteziști — Condiții de exercitare a profesiei în statul membru gazdă — Cerința intermedierei obligatorii de către un medic dentist — Aplicarea acestei cerințe în privința tehnicienilor proteziști-orteziști clinici care își exercită profesia în statul membru de origine — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Restricție — Justificare — Obiectiv de interes general de a asigura protecția sănătății publice — Proporționalitate)

(2017/C 392/10)

Limba de procedură: malteza

Instanța de trimitere

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud

Pârâți: Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE, articolul 4 alineatul (1), precum și articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că activitățile de tehnician protezist-ortezist trebuie să fie exercitate în colaborare cu un medic dentist, în măsura în care această cerință este aplicabilă, conform reglementării menționate, în privința tehnicienilor proteziști-ortezști clinici care și-au obținut calificările profesionale într-un alt stat membru și care doresc să își exercite profesia în acest prim stat membru.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia – Polonia) – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra/Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

(Cauza C-149/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) — Noțiunea „concedieri” — Asimilare cu concedierile a „încetării contractului de muncă care se produce la inițiativa angajatorului” — Modificare unilaterală de către angajator a condițiilor de muncă și de remunerare]

(2017/C 392/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia

Părțile din procedura principală

Reclamante: Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra

Pârât: Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie să fie interpretate în sensul că un angajator are obligația de a iniția consultările prevăzute la acest articol 2 atunci când are în vedere să efectueze, în detrimentul lucrătorilor, o modificare unilaterală a condițiilor de remunerare care, dacă nu este acceptată de aceștia din urmă, conduce la încetarea raportului de muncă, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din această directivă, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – Trayan Beshkov/Sofiyska rayonna prokuratura

(Cauza C-171/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Decizia-cadru 2008/675/JAI — Domeniu de aplicare — Luare în considerare, în cadrul unui nou proces penal, a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior într-un alt stat membru, în vederea aplicării unei pedepse totale — Procedură națională de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri — Modificarea modalităților de executare a pedepsei aplicate în acest alt stat membru)

(2017/C 392/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Solicitant: Trayan Beshkov

Altă parte în procedură: Sofiyska rayonna prokuratura

Dispozitivul

- 1) Decizia cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal trebuie interpretată în sensul că este aplicabilă unei proceduri naționale care are ca obiect aplicarea, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare pedeapsa aplicată unei persoane de către instanța națională, precum și pe cea aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de către o instanță a unui alt stat membru împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite.
- 2) Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că se opune ca luarea în considerare într-un stat membru a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior de o instanță a unui alt stat membru să fie condiționată de punerea în aplicare a unei proceduri naționale de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri de către instanțele competente ale acestui prim stat membru, precum procedura prevăzută la articolele 463-466 din Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală).
- 3) Articolul 3 alineatul (3) din Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că instanța națională, sesizată cu o cerere de aplicare, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare printre altele pedeapsa aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de o instanță a unui alt stat membru, modifică în acest scop modalitățile de executare ale acestei din urmă pedepse.

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Łodzi – Polonia) – Małgorzata Ciupa și alții/II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

(Cauza C-429/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 — Noțiunea „concedieri” — Asimilare cu concedierile a „încetării contractului de muncă care se produce la inițiativa angajatorului” — Modificare unilaterală de către angajator a condițiilor de muncă și de remunerare — Stabilirea „intenției” angajatorului de a efectua concedieri)

(2017/C 392/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Łodzi

Părțile din procedura principală

Apelanți: Małgorzata Ciupa, Jolanta Deszczka, Ewa Kowalska, Anna Stańczyk, Marta Krzesińska, Marzena Musielak, Halina Kaźmierska, Joanna Siedlecka, Szymon Wiaderek, Izabela Grzegora

Intimat: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie interpretat în sensul că o modificare unilaterală de către angajator, în detrimentul lucrătorilor, a condițiilor de remunerare care, în caz de refuz al lucrătorului, conduce la încetarea contractului de muncă poate fi calificată drept „concediere” în sensul acestei dispoziții, iar articolul 2 din această directivă trebuie interpretat în sensul că un angajator are obligația de a iniția consultările prevăzute la acest din urmă articol atunci când are în vedere să efectueze o asemenea modificare unilaterală a condițiilor de remunerare, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 1 din directiva menționată, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 392, 24.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Cauza C-441/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — A opta directivă 79/1072/CEE — Directiva 2006/112/CE — Persoană impozabilă cu reședința într-un alt stat membru — Rambursarea TVA-ului pentru bunuri importate — Condiții — Elemente obiective care confirmă intenția persoanei impozabile de a utiliza bunurile importate în cadrul activităților sale economice — Risc serios de nerealizare a operațiunii care a justificat importul]

(2017/C 392/14)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Recurentă-reclamantă: SMS group GmbH

Intimată-pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Dispozitivul

A opta directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării coroborată cu articolul 170 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretată în sensul că se opune ca un stat membru să refuze unei persoane impozabile care nu este stabilită pe teritoriul său dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importul de bunuri într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care, la momentul importului, executarea contractului în cadrul căruia persoana impozabilă a cumpărat și a importat aceste bunuri era suspendată, operațiunea pentru care acestea urmau să fie utilizate nu s-a mai realizat, iar persoana impozabilă nu a făcut dovada circuitului ulterior al acestora.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajowa Izba Odwoławcza (Polonia) la 24 ianuarie 2017 –
Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o./Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Poznaniu**

(Cauza C-35/17)

(2017/C 392/15)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Krajowa Izba Odwoławcza

Părțile din procedura principală

Recurente: Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o.

Intimată: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

cu participarea: Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A., Zakład Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (Zaberd) S.A.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin Ordonanța din 13 iulie 2017 (Camera a șasea) a declarat că articolul 2 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽¹⁾, principiul egalității de tratament și obligația de transparență trebuie interpretate în sensul că se opun excluderii unui operator economic din procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice în urma nerespectării, de către acest operator, a unei obligații care nu rezultă expres din documentele aferente acestei proceduri.

⁽¹⁾ JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116.

Recurs introdus la 25 iulie 2017 de Ori Martin SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 1 iunie 2017 în cauza T-797/16, Ori Martin/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ori Martin SA (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile recurente

- Recurenta solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) să reformeze Ordonanța de respingere a Tribunalului în cauza T-797/16 (Ori Martin/Curtea de Justiție a Uniunii Europene), să statueze cu privire la încălcarea de către Curte (Camera a șasea), în cauzele C-490/15 P și C-505/15 P (EU:C:2016:678), a dreptului Ori la un proces echitabil, consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și, în consecință, să oblige Curtea la repararea prejudiciului.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea, respinsă de Tribunal prin ordonanța atacată, invocă un motiv unic: încălcarea de către Curte (Camera a șasea) a articolului 47 din cartă, mai precis încălcarea dreptului Ori la un proces echitabil. Ori considera astfel că acest principiu general de drept impune ca întreprinderea căreia i se aplică o sancțiune definitivă să înțeleagă care este faptul concret care i se reproșează, în special pentru a evita o recidivă. Nu aceasta a fost situația în speță, Ori necunoscând încă motivul efectiv al sancționării sale.

Tribunalul a respins acțiunea Ori ca vădit nefondată, plecând de la principiul că cererea de reparare nu se întemeie pe durata excesivă a procedurii, care ar fi putut constitui eventual o încălcare a articolului 47 din cartă, ci pe o pretinsă nelegalitate de care ar fi fost afectată hotărârea. Tribunalul nu s-a pronunțat dacă încălcarea dreptului la un proces echitabil, invocată expres de recurentă, era acoperită de articolul 47 din cartă. Reiese și de aici utilitatea prezentului recurs, care, prin problemele care stau la baza sa, depășește cazul concret.

Ori contestă ordonanța Tribunalului întrucât dreptul la un proces echitabil, sub forma dreptului de a cunoaște motivele sancționării sale, constituie un drept inalienabil al persoanelor cărora le sunt aplicate sancțiuni în materie de concurență, a căror natură în esență penală este deja recunoscută prin jurisprudența constantă. Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite particularilor constituie un principiu general de drept al Uniunii, care decurge din tradițiile constituționale comune ale statelor membre. Acest principiu a fost consacrat în articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Ori subliniază pe de altă parte relevanța chestiunii ridicate, dat fiind că răspunderea prevăzută în materie de concurență la articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ este de natură personală și că dreptul Uniunii în materie de concurență nu cunoaște nici răspunderea obiectivă, nici *culpa in vigilando*.

Rezultă că, în dreptul Uniunii, nimeni nu poate fi sancționat în lipsa unei fapte culpabile și nici pentru lipsa supravegherii; niciun principiu de drept procesual care să prevadă inversarea sarcinii probei nu poate invalida aceste concluzii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 10 august 2017 –
Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH**

(Cauza C-485/17)

(2017/C 392/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Verbraucherzentrale Berlin eV

Intimată: Unimatic Vertriebs GmbH

Întrebările preliminare

1) Un stand aflat într-o hală și utilizat de un comerciant în scopul vânzării produselor sale în cadrul unui târg care se desfășoară anual și care durează numai câteva zile este o unitate imobilă de vânzare cu amănuntul, în sensul articolului 2 punctul 9 litera (a) din Directiva 2011/83/UE ⁽¹⁾, sau o unitate mobilă de vânzare cu amănuntul, în sensul articolului 2 punctul 9 litera (b) din Directiva 2011/83/UE?

2) În cazul în care se consideră că standul este o unitate mobilă de vânzare cu amănuntul:

Răspunsul la întrebarea dacă un comerciant își desfășoară activitatea în cadrul unor standuri de târg „în mod obișnuit” depinde de

a) modul de organizare a activității comerciantului sau

b) de aspectul dacă consumatorul trebuie să se aștepte la încheierea contractului privind produsele în discuție în cadrul târgului respectiv?

3) În cazul în care, în cadrul răspunsului la prima întrebare, prezintă relevanță punctul de vedere al consumatorului (întrebarea 2 b):

În ceea ce privește aspectul dacă consumatorul trebuie să se aștepte la faptul că, în cadrul târgului respectiv, se vor încheia contracte privind produsele în discuție, trebuie să se ia în considerare modul de comunicare publică a târgului sau modul în care târgul se prezintă consumatorului în mod efectiv la depunerea declarației contractuale?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 304, p. 64.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 18 august 2017 –
Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels**

(Cauza C-501/17)

(2017/C 392/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Apelantă: Germanwings GmbH

Intimat: Wolfgang Pauels

Întrebarea preliminară

Deteriorarea anvelopei unei aeronave din cauza unui șurub aflat pe pista de decolare sau aterizare (corp străin/FOD) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 25 august 2017 – Spiegel Online GmbH/Volker Beck

(Cauza C-516/17)

(2017/C 392/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Spiegel Online GmbH

Reclamant și intimat: Volker Beck

Întrebările preliminare

- 1) Potrivit dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la excepțiile și la limitările aduse acestor drepturi prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾ sunt permise marje de manevră în cadrul transpunerii acestor dispoziții în dreptul național?
- 2) În ce mod trebuie să se ia în considerare drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene la stabilirea întinderii excepțiilor sau a limitărilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE și aduse dreptului exclusiv al autorului de reproducere a unei opere [articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE], de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a acesteia [articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE]?
- 3) Dreptul fundamental la libertatea de informare [articolul 11 alineatul (1) a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] sau dreptul fundamental la libertatea presei [articolul 11 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] pot justifica unele excepții sau limitări aduse dreptului exclusiv al autorului de reproducere a unor opere [articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE], de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a acesteia [articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE], în afara excepțiilor sau a limitărilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE?
- 4) Punerea unor opere protejate prin drepturile de autor la dispoziția publicului, pe site-ul internet al unei societăți de presă nu este considerată folosire pentru difuzarea evenimentelor curente, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) litera (c) a doua ipoteză din Directiva 2001/29/CE, întrucât era posibil și rezonabil ca societatea de presă să solicite acordul autorului operelor în discuție înainte de a pune aceste opere la dispoziția publicului?

- 5) Nu sunt îndeplinite condițiile pentru o publicare în scopul citării, conform articolului 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29/CE, atunci când textele citate sau părți din acestea nu sunt incluse în mod indisociabil în noul text, de exemplu prin intermediul indentării sau al notelor de subsol, ci sunt puse la dispoziția publicului pe internet, prin publicarea unor linkuri către fișiere în format pdf, care pot fi accesate în mod autonom, alături de textul nou?
- 6) În ceea ce privește momentul în care o operă care a fost deja pusă în mod legal la dispoziția publicului, în sensul articolului 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29/CE, prezintă relevanță aspectul dacă această operă fusese produsă deja anterior, în forma sa concretă, cu acordul autorului operei?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 28 august 2017 –
Milkiyas Addis/Republica Federală Germania**

(Cauza C-517/17)

(2017/C 392/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Milkiyas Addis

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii se opune ca, la transpunerea abilității conferite prin articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ sau prin dispoziția anterioară de la articolul 25 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2005/85/CE ⁽²⁾, un stat membru (în speță, Germania) să respingă ca inadmisibilă o cerere de protecție internațională din cauza acordării statutului de refugiat într-un alt stat membru (în speță, Italia), atunci când regimul protecției internaționale, mai precis condițiile de trai ale refugiaților cu statut recunoscut în celălalt stat membru care a acordat solicitantului protecție internațională (în speță, Italia), nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 20 și următoarele din Directiva 2011/95/UE, fără a încălca însă articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale sau articolul 3 din CEDO?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, acest lucru este valabil? i atunci când, în statul membru în care li s-a recunoscut statutul de refugiat (în speță, Italia), persoanelor care au obținut statutul de refugiat
- a) nu li se acordă prestații necesare traiului sau li se acordă astfel de prestații într-o măsură mult mai mică față de cele acordate în alte state membre, fără a fi tratate în această privință diferit în raport cu resortisanții acestui stat membru?
- b) li se acordă drepturile prevăzute la articolul 20 și următoarele din Directiva 2011/95/UE, însă în practică este dificil accesul la prestațiile aferente acestor drepturi sau la asemenea prestații din partea rețelelor familiale sau a societății civile, care înlocuiesc sau completează prestațiile publice?

- 3) Articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2013/32/UE sau dispoziția anterioară de la articolul 12 alineatul (1) prima teză din Directiva 2005/85/CE se opune aplicării unei dispoziții naționale potrivit căreia respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de azil intervenită în cadrul exercitării abilității conferite prin articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE sau prin dispoziția anterioară de la articolul 25 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2005/85/CE, fără efectuarea interviului personal cu solicitantul nu duce la anularea deciziei din cauza lipsei interviului atunci când solicitantul are ocazia, în cadrul căii de atac, să prezinte toate circumstanțele care se opun unei decizii de inadmisibilitate, fără însă ca aceste elemente să poată conduce la modificarea pe fond a deciziei adoptate?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

⁽²⁾ Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO 1985 L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 28 august 2017 –
Stefan Rudigier**

(Cauza C-518/17)

(2017/C 392/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurrent: Stefan Rudigier

Cealaltă parte din procedură: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători ⁽¹⁾ se aplică și în cazul atribuirii unui contract de servicii pentru transportul cu autobuzul, în temeiul articolului 5 alineatul (1) a doua teză din regulamentul, în conformitate cu o procedură prevăzută de directivele privind achizițiile publice (Directiva 2004/17/CE sau Directiva 2004/18/CE)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară:

Neîndeplinirea obligației de a publica, cu cel puțin un an înainte de lansarea invitației de participare la procedura competitivă de atribuire, informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) literele (a)–(c) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 are ca efect faptul că o asemenea cerere de ofertă – realizată fără o astfel de publicare cu un an înainte de lansarea procedurii, dar realizată, în temeiul articolului 5 alineatul (1) a doua teză din regulamentul, în conformitate cu o procedură prevăzută de directivele privind achizițiile publice – trebuie considerată nelegală?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare preliminară:

Dispozițiile din dreptul Uniunii aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziție publică se opun unui regim național potrivit căruia se poate face abstracție de anularea, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/665/CEE ⁽¹⁾, a unei cereri de ofertă, care trebuie considerată nelegală din cauza nepublicării informațiilor necesare în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1370/2007, atunci când caracterul ilegal nu a influențat în mod semnificativ rezultatul procedurii de atribuire întrucât operatorul respectiv a putut să reacționeze la timp și nu s-a produs nicio denaturare a concurenței?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-569/17)

(2017/C 392/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf, G. von Rintelen și I. Galindo Martín, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Să se declare că Regatul Spaniei, prin neadoptarea, până la 21 martie 2016, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ sau în orice caz, prin faptul că nu a comunicat Comisiei actele menționate, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 42 alineatul (1) din directiva menționată;
- aplicarea unei penalități zilnice cu titlu cominatoriu de 105 991,60 euro Regatului Spaniei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, cu efect de la data pronunțării hotărârii prin care se constată neîndeplinirea obligației de a adopta, sau în orice caz, de a comunica Comisiei actele necesare pentru a se conforma Directivei 2014/17/UE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Statele membre sunt obligate în temeiul articolului 42 alineatul (2) din Directiva 2014/17/UE să adopte măsuri naționale necesare pentru transpunerea acesteia în dreptul intern cel mai târziu la 21 martie 2016. Având în vedere că Regatul Spaniei nu a comunicat transpunerea directivei, Comisia a decis să sesizeze Curtea.

-
2. În acțiunea formulată, Comisia solicită Curții aplicarea unei penalități zilnice cu titlu cominatoriu de 105 991,60 euro Regatului Spaniei. Quantumul acestei penalități cu titlu cominatoriu a fost calculat ținând seama de gravitatea și de durata încălcării și de efectul disuasiv în funcție de capacitatea de plată a statului membru respectiv.

(¹) JO 2014L 60, p. 34.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Ben Ali/Consiliul

(Cauza T-149/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Temei juridic — Reincluderea numelui reclamantului întemeiată pe o nouă motivare — Obligația de motivare — Temei factual — Dreptul de proprietate — Proportionalitate”)

(2017/C 392/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali (Tunis, Tunisia) (reprezentant: S. Maktouf, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial Á. de Elera-San Miguel Hurtado și G. Étienne, ulterior Á. de Elera-San Miguel Hurtado, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/157 a Consiliului din 30 ianuarie 2015 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO 2015, L 26, p. 29) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/147 al Consiliului din 30 ianuarie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 101/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Tunisia (JO 2015, L 26, p. 3), în măsura în care îl vizează pe reclamant

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Mabrouk/Consiliul**(Cauza T-175/15) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Măsuri luate împotriva unor persoane răspunzătoare de însușirea ilegală de fonduri ale statului și a unor persoane și entități asociate — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor — Menținerea includerii numelui reclamantului — Bază factuală insuficientă — Eroare vădită de apreciere — Eroare de drept — Drept de proprietate — Principiul bunei administrări — Termen rezonabil de soluționare — Presunția de nevinovăție — Cerere de adaptare — Act de confirmare — Inadmisibilitate”)

(2017/C 392/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisia) (reprezentanți: J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard, N. Boulay, avocați, și S. Crosby, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial A. de Elera-San Miguel Hurtado și G. Étienne, ulterior A. de Elera-San Miguel Hurtado, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/157 a Consiliului din 30 ianuarie 2015 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO 2015, L 26, p. 29), în măsura în care îl privește pe reclamant, a deciziei Consiliului din 16 noiembrie 2015 de respingere a cererii reclamantului din data de 29 mai 2015 de retragere a numelui său din lista anexată la Decizia 2011/72/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO 2011, L 28, p. 62) și a Deciziei (PESC) 2016/119 a Consiliului din 28 ianuarie 2016 de modificare a Deciziei 2011/72 (JO 2016, L 23, p. 65), în măsura în care îl privește pe reclamant.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe domnul Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 236, 20.7.2015.

Hotărârea Tribunalului din 4 octombrie 2017 – 1. FC Köln/EUIPO (SPÜRBAR ANDERS.)(Cauza T-126/16) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SPÜRBAR ANDERS. — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)

(2017/C 392/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA (Köln, Germania) (reprezentanți: G. Hasselblatt, V. Töbelmann și S. Stier, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: W. Schramek și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 ianuarie 2016 (cauza R 718/2015-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal SPÜRBAR ANDERS. ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 165, 10.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2017 – SDSR/EUIPO – Berghaus (BERG OUTDOOR)(Cauza T-139/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă BERG OUTDOOR — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare BERGHAUS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 392/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sports Division SR, SA (SDSR) (Matosinhos, Portugalia) (reprezentanți: A. Sebastião și J. Pimenta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Berghaus Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Ashby, A. Carboni și J. Colbourn, solicitors)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 21 ianuarie 2016 (cauza R 153/2015-2), privind o procedură de opoziție între Berghaus și SDSR

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Sports Division SR, SA (SDSR) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de EUIPO și de intervenientă.

⁽¹⁾ JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 4 octombrie 2017 – Intesa Sanpaolo/Intesia Group Holding (INTESA)

(Cauza T-143/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedura de decădere — Marca Uniunii Europene verbală INTESA — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul UE 2017/1001] — Lipsa utilizării serioase a mărcii”]

(2017/C 392/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi și G. Ghisletti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Intesia Group Holding GmbH (Böblingen, Germania) (reprezentanți: D. Jochim și R. Egerer, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 21 ianuarie 2016 (cauza R 632/2015-1), privind o procedură de decădere desfășurată între Intesa Sanpaolo și Intesia Group Holding

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Intesa Sanpaolo SpA este obligată să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate în cadrul prezentei proceduri de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Intesia Group Holding GmbH.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2017 – Kofola ČeskoSlovensko/EUIPO – Mionetto (UGO)(Cauza T-176/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative UGO — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară il UGO! — Renunțare parțială la marca anterioară — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 392/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kofola ČeskoSlovensko a.s. (Ostrava, Republica Cehă) (reprezentant: L. Lorenc, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Mionetto SpA (Valdobbiadene, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 februarie 2016 (cauza R 2707/2014-4), privind o procedură de opoziție între Mionetto și Kofola ČeskoSlovensko

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kofola ČeskoSlovensko a.s. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO)(Cauza T-336/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VERSACE — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 392/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Italia) (reprezențanți: inițial F. Caricato, ulterior M. Cartella și B. Cartella, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Gianni Versace SpA (Milano, Italia) (reprezentant: M. Francetti, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 6 aprilie 2016 (cauza R 1005/2015-1) privind o procedură de opoziție între Gianni Versace și Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 aprilie 2016 (cauza R 1005/2015-1), în măsura în care în aceasta Camera de recurs a concluzionat în sensul unei utilizări serioase a mărcii Uniunii Europene verbale anterioare VERSACE pentru „produse textile” (care nu sunt cuprinse în alte clase), altele decât „lenjerie de casă”, care face parte din clasa 24.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de EUIPO.
- 4) EUIPO suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Gianni Versace SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (VERSACCINO)

(Cauza T-337/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative VERSACCINO — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VERSACE — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 392/30)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Italia) (reprezențanți: inițial F. Caricato, ulterior M. Cartella și B. Cartella, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Gianni Versace SpA (Milano, Italia) (reprezentant: M. Francetti, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 6 aprilie 2016 (cauza R 1172/2015-1) privind o procedură de opoziție între Gianni Versace și Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2017 – Forest Pharma/EUIPO – Ipsen Pharma (COLINEB)
(Cauza T-36/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale COLINEB — Marca națională figurativă anterioară Colina — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 392/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Forest Pharma BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: T. Holman, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: P. Sipos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Ipsen Pharma SAS (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentant: E. Baud, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 13 octombrie 2016 (cauza R 500/2016-5) privind o procedură de opoziție între Ipsen Pharma și Forest Pharma

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Forest Pharma BV să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) Obligă Ipsen Pharma SAS să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 70, 6.3.2017.

Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia**(Cauza T-97/09) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Acțiune vădit fondată”)**

(2017/C 392/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial M. Lumma, C. Blaschke și T. Henze, ulterior T. Henze și J. Möller, agenți, asistați de C. von Donat, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Conte, A. Steiblytė și B.-R. Killmann, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial J. Rodríguez Cárcamo, avocat, ulterior A. Rubio González, abogado del estado, și la final V. Ester Casas, agent) și Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: inițial C. Wissels și Y. de Vries, ulterior J. Langer și B. Koopman, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei C(2008) 8465 final a Comisiei din 19 decembrie 2008 de reducere a asistenței din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) în favoarea programului operațional în regiunea landului Saxonia care se înscrie în obiectivul 1 în Republica Federală Germania (1994-1999) acordate prin Decizia C(94)1939/4 a Comisiei din 5 august 1994, prin Decizia C(94)2273/4 a Comisiei din 22 august 1994 și prin Decizia C(94)1425 a Comisiei din 6 septembrie 1994

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2008) 8465 final a Comisiei din 19 decembrie 2008 de reducere a asistenței din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) în favoarea programului operațional în regiunea landului Saxonia care se înscrie în obiectivul 1 în Republica Federală Germania (1994-1999) acordate prin Decizia C(94)1939/4 a Comisiei din 5 august 1994, prin Decizia C(94)2273/4 a Comisiei din 22 august 1994 și prin Decizia C(94)1425 a Comisiei din 6 septembrie 1994.
- 2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Federală Germania.
- 3) Regatul Spaniei și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 6.6.2009.

Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia**(Cauza T-21/10) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — FEDR — Reducerea unei contribuții financiare — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Acțiune vădit fondată”)**

(2017/C 392/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial J. Möller, T. Henze și C. Blaschke, ulterior J. Möller și T. Henze, agenți, asistați de C. von Donat, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B.-R. Killmann, B. Conte și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2009) 9049 a Comisiei din 13 noiembrie 2009 de reducere a contribuției financiare a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) în favoarea documentului unic de programare pentru regiunea din obiectivul nr. 2 al Saarland (1997-1999), situată în Republica Federală Germania, contribuție acordată prin Decizia C(97) 1123 a Comisiei din 7 mai 1997

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2009) 9049 a Comisiei din 13 noiembrie 2009 de reducere a contribuției financiare a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) în favoarea documentului unic de programare pentru regiunea din obiectivul nr. 2 al Saarland (1997-1999), situată în Republica Federală Germania, contribuție acordată prin Decizia C(97) 1123 a Comisiei din 7 mai 1997.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia**(Cauza T-104/10) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Programul Resider II — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Acțiune vădit fondată”)**

(2017/C 392/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (J. Möller și T. Henze, agenți, asistați de C. von Donat, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B.-R. Killmann, B. Conte și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei C(2009) 10561 a Comisiei din 18 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordate prin Decizia C(1995) 2529 a Comisiei din 27 noiembrie 1995, în favoarea programului operațional Resider II (1994-1999), privitor la Saarland, în Republica Federală Germania

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia C(2009) 10561 a Comisiei din 18 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordate prin Decizia C(1995) 2529 a Comisiei din 27 noiembrie 1995, în favoarea programului operațional Resider II (1994-1999), privitor la Saarland, în Republica Federală Germania.*
- 2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 134, 22.5.2010.

Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2017 – Germania/Comisia

(Cauza T-114/10) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — FEDER — Reducerea unei contribuții financiare — Programul Interreg II/C „Bazin de inundare Rin-Mosela” — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea normelor fundamentale de procedură — Acțiune în mod vădit fondată”)

(2017/C 392/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial J. Möller și C. Blaschke, ulterior J. Möller și T. Henze, agenți, asistați de U. Karpenstein, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B.-R. Killmann, B. Conte și A. Steiblytė, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentanți: inițial G. de Bergues și B. Messmer, ulterior D. Colas și J. Bousin, agenți) și Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: inițial C. Wissels și M. Noort, ulterior M. Bulterman și B. Koopman, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei C(2009) 10712 a Comisiei din 23 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) acordată în favoarea programului de inițiativă comunitară Interreg II/C „Bazin de inundare Rin-Mosela” Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos în aplicarea Deciziei C(97) 3742 a Comisiei din 18 decembrie 1997 (FEDER nr. 970010008).

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia C(2009) 10712 a Comisiei din 23 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) acordată în favoarea programului de inițiativă comunitară Interreg II/C „Bazin de inundare Rin-Mosela” Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos în aplicarea Deciziei C(97) 3742 a Comisiei din 18 decembrie 1997 (FEDER nr. 970010008), în măsura în care aceasta privește Republica Federală Germania.*

2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Republica Federală Germania.

3) Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Ordonanța Tribunalului din 25 septembrie 2017 – Ungaria/Comisia

(Cauza T-542/15) (¹)

(„FEDER — Program operațional de transport și programe operaționale regionale referitoare la Ungaria Centrală, la Transdanubia de Vest, la Marea Câmpie de Sud, la Transdanubia Centrală, la Ungaria de Nord, la Marea Câmpie de Nord și la Transdanubia de Sud — Decizie de suspendare a plăților intermediare — Abrogarea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)

(2017/C 392/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: J. Bonhage și F. Quast, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B.-R. Killmann și A. Tokár, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea Deciziei C(2015) 4979 final a Comisiei din 14 iulie 2015 privind suspendarea parțială a plăților intermediare de la Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) și de la Fondul de coeziune pentru cheltuielile efectuate în programele operaționale „Transport” destinate regiunilor Ungaria Centrală, Transdanubia de Vest, Marea Câmpie de Sud, Transdanubia Centrală, Ungaria de Nord, Marea Câmpie de Nord și Transdanubia de Sud

Dispozitivul

1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.

2) Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 406, 7.12.2015.

Ordonanța Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Gyarmathy/OEDT

(Cauza T-297/16 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Personalul OEDT — Neprelungirea contractului de muncă — Rezilierea contractului — Hărțuire morală — Cerere de asistență — Anchetă administrativă — Imparțialitatea anchetei”)

(2017/C 392/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungaria) (reprezentant: A. Véghely, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT) (reprezentanți: D. Storti și F. Pereyra, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 18 mai 2015, Gyarmathy/OEDT (F-79/13, EU:F:2015:49), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamna Valéria Anna Gyarmathy suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT) în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2017 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinGas)

(Cauza T-402/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale berlinGas — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2017/C 392/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și M. Alber, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Manea și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 mai 2016 (cauza R 291/2016-1) cu privire la o cerere de înregistrare a unui semn verbal berlinGas ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Berliner Stadtwerke GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2017 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)**(Cauza T-719/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale berlinWärme — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]****(2017/C 392/39)****Limba de procedură: germana****Părțile****Reclamantă:** Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și M. Alber, avocați)**Pârât:** Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Manea și D. Hanf, agenți)**Obiectul**

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 19 iulie 2016 (cauza R 618/2016-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal berlinWärme ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Berliner Stadtwerke GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 411, 28.11.2016.

Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2017 – Habermas/Habermas – Here Global (h)**(Cauza T-40/17) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”]****(2017/C 392/40)****Limba de procedură: engleza****Părțile****Reclamantă:** Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Germania) (reprezentanți: U. Blumenröder, H. Gauß și E. Bertram, avocați)**Pârât:** Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. F. Crespo Carrillo și M. Tóhatí, agenți)**Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului:** Here Global BV (Eindhoven, Țările de Jos) (reprezentant: J. Erkkilä, avocat)**Obiectul**

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 24 octombrie 2016 (cauza R 53/2016-2), privind o procedură de opoziție între Here Global BV și Habermas GmbH

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) *Habermas GmbH și Here Global BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 septembrie 2017 – António Conde & Companhia/
Comisia**

(Cauza T-443/17 R)

(„Măsurile provizorii — Nave de pescuit — Organizația regională de gestiune a pescuitului în Atlanticul de Nord-Est — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2017/C 392/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalia) (reprezentant: J. García-Gallardo Gil-Fournier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, A. Lewis și F. Moro, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, prin care se urmărește obligarea Comisiei să transmită secretariatului Comisiei pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (CPANE) lista modificată pentru 2017, trimisă Comisiei de Republica Portugheză, pe care figurează navele care arborează pavilionul portughez *Santa Isabel* și *Calvão*.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Algebris (UK) și alții/Comisia

(Cauza T-570/17)

(2017/C 392/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Algebris (UK) Ltd (Londra, Regatul Unit), Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Statele Unite), și Ronit Capital LLP (Londra) (reprezentanți: T. Soames, avocat, R. East, solicitor, N. Chesaites, barrister, și J. Vandenbussche, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a Deciziei (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 de aprobare a schemei de rezoluție adoptate de Comitetul unic de rezoluție prin Decizia SRB/EES/2017/08 din 7 iunie 2017 pentru Banco Popular Español S.A. ⁽¹⁾ sau, cu titlu subsidiar, a articolului 1 din aceasta;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia Europeană nu și-a îndeplinit deloc sau nu și-a îndeplinit în mod corespunzător obligația sa legală de a evalua aspectele discreționare ale schemei de rezoluție.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia Europeană nu a motivat în mod adecvat decizia atacată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia Europeană a săvârșit încălcări grave ale principiilor confidențialității și secretului profesional, cu încălcarea articolului 339 TFUE și a articolului 88 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 privind mecanismul unic de rezoluție și fondul unic de rezoluție ⁽²⁾ și a jurisprudenței Curții, încălcând astfel dreptul reclamantelor la o bună administrare, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia Europeană a săvârșit erori vădite de apreciere în aplicarea articolelor 14, 18, 20, 21, 22 și 24 din Regulamentul nr. 806/2014.
 - În această privință, reclamantele susțin că evaluarea Banco Popular, pe care se întemeiază măsura de rezoluție adoptată în cadrul schemei de rezoluție, nu era corectă și nici prudentă sau realistă și era contrară „principiului potrivit căruia niciun creditor nu poate fi tratat mai prost”; în consecință, această apreciere nu constituia o dovadă exactă, certă și coerentă pe care să se întemeieze schema de rezoluție și nu putea susține decizia atacată. În plus, și pentru aceleași motive, schema de rezoluție (și, prin urmare, decizia atacată) era vădit disproporționată, întrucât depășea măsurile necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că schema de rezoluție aprobată prin decizia atacată încalcă drepturile de proprietate ale reclamantelor astfel cum sunt consacrate de principiile generale ale dreptului Uniunii și la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că schema de rezoluție a fost adoptată și aprobată de Comisia Europeană cu încălcarea dreptului reclamantelor de a fi ascultate, în conformitate cu Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu jurisprudența Curții.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A. [notificată sub numărul C(2017) 4038], JO 2017, L 178, p. 15.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2017 – Volotea/Comisia**(Cauza T-607/17)**

(2017/C 392/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Volotea, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: M. Carpagnano, avocat, și M. Nordmann, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei (UE) 2017/1861 a Comisiei din 29 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/NN) pus în aplicare de Italia în compensație pentru aeroporturile din Sardinia privind obligațiile de serviciu public
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a interpretat în mod eronat noțiunea de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
 - Reclamanta susține, *inter alia*, că Comisia a interpretat în mod eronat noțiunea de beneficiar. Aceasta arată în continuare că Comisia a clasificat în mod eronat operatorii aeroportuari drept simpli „intermediari” între regiune și companiile aeriene, ceea ce înseamnă că aceasta nu a ținut seama de faptul că acești operatori au beneficiat de un avantaj economic. În plus, finanțarea nu a fost selectivă. Mai mult, Comisia a interpretat în mod eronat noțiunea de denaturare a concurenței și efectele asupra schimburilor comerciale.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a interpretat în mod eronat noțiunea de justificare a ajutorului de stat.
 - Reclamanta contestă afirmația Comisiei potrivit căreia cadrul privind serviciile de interes economic general nu se aplică activităților în discuție în prezenta cauză. Aceasta susține de asemenea că Orientările din 2005 privind sectorul aviației pot justifica finanțarea în discuție.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, pentru a recupera ajutorul pretins nelegal, Comisia nu a ținut seama de interesele legitime ale reclamantei. În lipsa unei practici clare privind ajutoarele indirecte, Comisia nu ar fi trebuit să insiste în ceea ce privește recuperarea.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a efectuat în mod necorespunzător investigația, întrucât nu a investigat în mod diligent și imparțial măsurile contestate.
 - Se susține că Comisia nu a efectuat o analiză adecvată sub aspectul testului operatorului în economia de piață, deși aceasta este impusă prin lege și a fost solicitată de terți prin diferite cereri.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare de către Comisie

- În acest sens, se afirmă că Comisia nu a abordat unele aspecte importante de drept sau de fapt, a prezentat o motivare care nu este neechivocă, nu a luat în considerare unele argumente importante invocate de terți și a făcut declarații cu caracter contradictoriu.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2017 – Slovenia/Comisia

(Cauza T-626/17)

(2017/C 392/44)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc și T. Mihelič Žitko, agenți, și R. Knaak, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Regulamentului delegat (UE) 2017/1353 al Comisiei din 19 mai 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 607/2009 în ceea ce privește soiurile de struguri de vin și sinonimele acestora care pot apărea pe etichetele vinurilor (JO 2017, L 190, p. 5), și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv: prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a încălcat articolul 232 din Regulamentul nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole, dat fiind faptul că acest ultim regulament este aplicabil de la 1 ianuarie 2014, în timp ce regulamentul atacat se aplică de la 1 iulie 2013. Astfel, Comisia a depășit limitele competenței care îi sunt conferită prin articolul 100 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1308/2013.
2. Al doilea motiv: prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a adus atingere, retroactiv, drepturilor dobândite ale producătorilor sloveni de vinuri cu denumirea de origine protejată „Teran” (PDO-SI-A1581), încălcând astfel principii fundamentale din dreptul Uniunii, mai precis principiul securității juridice și al încrederii legitime, principiul garantării drepturilor dobândite, precum și principiul proporționalității.
3. Al treilea motiv: prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a adus atingere în mod disproporționat dreptului de proprietate al producătorilor sloveni de vinuri cu denumirea de origine protejată „Teran” (PDO-SI-A1581), încălcând astfel articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
4. Al patrulea motiv: prin faptul că a prevăzut la articolul 2 din regulamentul atacat o perioadă tranzitorie de comercializare a stocurilor de vinuri produse înainte de data intrării în vigoare a regulamentului, chiar dacă nu se respectă condițiile de etichetare prevăzute la articolul 1 din același regulament, Comisia a încălcat articolul 41 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Croația la Uniunea Europeană, în măsura în care această dispoziție privește vinul produs înainte de 1 iulie 2013.

5. Al cincilea motiv: prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a încălcat articolul 100 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1308/2013, având în vedere importanța pe care principiile fundamentale ale dreptului Uniunii și articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale o dau acestei dispoziții. Comisia a depășit limitele competenței care este conferită de această dispoziție din regulament.
6. Al șaselea motiv: prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a încălcat 290 TFUE și articolul 13 alineatul (2) TUE, întrucât a depășit limitele competenței sale de adoptare a actelor delegate care îi este conferită prin tratate.
7. Al șaptelea motiv: prin adoptarea regulamentului atacat care se referă la o cerere a Croației de includere a soiului de struguri de vin „Teran” în partea A din anexa XV la Regulamentul Comisiei nr. 607/2009 – cerere pe care Croația ar fi trebuit să o formuleze anterior aderării la Uniune –, în condițiile în care o astfel de cerere nu a fost formulată și nici Slovenia nu a fost informată cu privire la o astfel de cerere la încheierea negocierilor, Comisia a încălcat articolul 100 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1308/2013 și articolul 62 alineatul (3) din Regulamentul Comisiei nr. 607/2009, coroborate cu articolul 4 alineatul (3) TUE. În aceeași modalitate, Comisia a depășit limitele competenței care îi este conferită de această dispoziție din Regulamentul nr. 1308/2013.
8. Al optulea motiv: modificând conținutul regulamentului atacat în raport cu proiectul de act delegat, care a fost prezentat la 24 ianuarie 2017 cu ocazia reuniunii grupului de experți pentru vinuri GREX WINE, fără a li se oferi experților din statele membre posibilitatea de a formula observații cu privire la versiunea modificată a proiectului de act, Comisia a încălcat angajamentul pe care și l-a asumat la punctul V.28 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare și la punctul II. 7 din Înțelegere comună între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind actele delegate, care este anexată la respectivul acord interinstituțional. Prin urmare, Comisia a încălcat norme de procedură fundamentale precum și principiul echilibrului instituțional.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Rodonita/Comisia și SRB

(Cauza T-645/17)

(2017/C 392/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Rodonita, SL (Coruña, Spania) (reprezențanți: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín și B. Fernández García, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei SRB/EES/2017/08, adoptată de Comitetul unic de rezoluție în cadrul sesiunii sale executive din 7 iunie 2017, privind adoptarea schemei de rezoluție pentru instituția Banco Popular Español, S.A.;
- anularea Deciziei (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 privind aprobarea schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- de asemenea, în conformitate cu dispozițiile articolelor 133 și 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea la plata cheltuielilor de judecată a pârâților și a intervenienților în susținerea în tot sau în parte a concluziilor acestora.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2017 – Addition și alții/SRB

(Cauza T-646/17)

(2017/C 392/46)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Addition Sicav, SA (Madrid, Spania), Allocation Sicav, SA (Madrid), Fundación Rafael de Pinto (Madrid), Chart Inversiones Sicav, SA (Madrid) și Match Ten Inversiones Sicav, SA (Madrid) (reprezentanți: M. Romero Rey și I. Salama Salama, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în temeiul articolului 263 TFUE, declararea nulității Deciziei SRB/EES/2017/08 din 7 iunie 2017 a Comitetului unic de rezoluție prin care s-a decis adoptarea unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español, S.A.;
- în conformitate cu articolul 340 alineatul (2) TFUE și cu articolul 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, obligarea Comitetului unic de rezoluție la despăgubirea reclamantelor pentru prejudiciile suferite, într-un quantum egal cu suma corespunzătoare valorii nominale a obligațiunilor, actualizată la data rezoluției, majorat cu dobânzile de întârziere aferente acumulate de la data respectivă până la data efectuării rambursării în cauză;
- în conformitate cu articolele 133 și 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

A acțiune introdusă la 22 septembrie 2017 – Serendipity și alții/EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)**(Cauza T-647/17)**

(2017/C 392/47)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile**

Reclamantă: Serendipity Srl (Milano, Italia), Giuseppe Morgese (Barletta, Italia), Pasquale Morgese (Barletta) (reprezentanți: C. Volpi, L. Aliotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: CKL Holdings NV (CV Bussum, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „CHIARA FERRAGNI” de culoare neagră și albastru deschis – cererea de înregistrare nr. 14 346 795

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei patra de recurs a EUIPO din 17 iulie 2017 în cauza R 2444/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Preexistența mărcii Uniunii Europene anterioare nr. 011841582 „Chiara Ferragni” depusă la 25 iunie 2013, înregistrată la 10 octombrie 2013;
- Eroare în compararea mărcilor în conflict;
- Eroare în evaluarea globală a posibilității de confuzie.

A acțiune introdusă la 2 octombrie 2017 – ClientEarth/Comisia**(Cauza T-677/17)**

(2017/C 392/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: A. Jones, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii admisibilă și fondată;
- anularea articolului 1 alineatul (3) litera (a) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/1151 al Comisiei din 1 iunie 2017 de completare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO 2017, L 175, p. 708);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și
- dispunerea oricărei măsuri considerate adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că cerința de confidențialitate impusă prin prevederile contestate este nelegală, întrucât va împiedica în mod necesar autoritățile publice din statele membre UE să dezvăluie informații cu privire la emisiile în mediu ca răspuns la o solicitare formulată de un particular, cu încălcarea articolelor 3 și 4 din directiva privind accesul la informații despre mediu ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că obligația de confidențialitate absolută impusă de prevederea contestată este nelegală, întrucât va împiedica în mod necesar instituțiile și organele Uniunii să dezvăluie informații cu privire la emisii în mediu ca răspuns la o solicitare formulată de un particular, cu încălcarea articolului 6 din regulamentul de la Aarhus ⁽²⁾ și a articolului 2 din regulamentul privind accesul publicului la documente ⁽³⁾.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia, prin introducerea unei prevederi de confidențialitate absolută, a introdus un element esențial care depășește domeniul de aplicare al unei măsuri suplimentare în sensul articolului 5 alineatul (3) și al articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007, modificând efectul directivei privind accesul la informații despre mediu, a regulamentul de la Aarhus și a regulamentul privind accesul publicului la documente, și lipsind aceste măsuri de efectul lor util.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că obligația de confidențialitate absolută impusă prin prevederea contestată încalcă principiul general al proporționalității legislației UE.

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO 2003, L 41, p. 26, Ediție specială 15/vol. 9, p. 200).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

**Ordonanța Tribunalului din 18 septembrie 2017 – Volfas Engelman/EUIPO – Rauch Fruchtsäfte
(BRAVORO PINTA)**

(Cauza T-700/15) ⁽¹⁾

(2017/C 392/49)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2017 – Oil Pension Fund Investment Company/Consiliul

(Cauza T-56/16) ⁽¹⁾

(2017/C 392/50)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2017 – Barnett și alții/CESE

(Cauza T-158/16 P) ⁽¹⁾

(2017/C 392/51)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei de recursuri a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Ordonanța Tribunalului din 26 septembrie 2017 – Scheffler/EUIPO – Doc Generici (docfauna)

(Cauza T-299/16) ⁽¹⁾

(2017/C 392/52)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 22 septembrie 2017 – Republica Cehă/Comisia**(Cauza T-18/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 392/53)

Limba de procedură: ceha

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 70, 6.3.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO